

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

16. oktober 1990*

I sag T-132/89,

Vincenzo Gallone, tjenestemand ved Rådet for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøger,

mod

Rådet for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Gijs Peeters, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør Jörg Käser, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/A/281 (fuldmægtige / systemplanlæggere) eller i hvert fald af udvælgelseskomitéens beslutning om ikke at give sagsøgeren adgang til de mundtlige prøver,

har

* Processprog: fransk.

RET TEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden D. A. O. Edward, dommerne R. Schintgen og R. García-Valdecasas,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af skriftvekslingen og efter mundtlig forhandling den 12. juli 1990, afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren, Vincenzo Gallone, er tjenestemand i kategori B i Rådets afdeling »ny teknologi«. Han indgav ansøgning til den almindelige udvælgelsesprøve (systemplanlæggere) Rådet/A/281, som blev afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i kategori A, som skulle udføre arbejdsopgaver inden for edb-området; meddelelsen om udvælgelsesprøven blev offentliggjort den 31. maj 1988 (EFT C 142, s. 8).
- 2 Afsnit II i meddelelsen om udvælgelsesprøven indeholdt følgende beskrivelse af »arbejdets art«:

»Arbejdet består formelt i at udføre opgaver vedrørende koncipering, sagsbehandling eller tilsyn på grundlag af generelle retningslinjer eller bistå den ansvarlige for et aktivitetsområde i en afdeling.

I praksis skal systemplanlæggeren analysere og konstruere systemerne samt overvåge programmering og opfølgning af applikationerne inden for administrativ databehandling og/eller kontorautomatisering på konfigurationer af mellemstørrelse, der kører transaktionsorienteret og/eller bundtvis.«

- 3 Meddelelsens afsnit IV angav »prøvernes art og bedømmelse« i form af tre rubriker med overskrifterne: »IV a) skriftlige prøver«, »IV b) adgang til de mundtlige prøver« og »IV c) mundtlige prøver«. I rubrik IV a) anførtes det, at der var tre skriftlige prøver, og at »hver prøve skal bestås«.
- 4 De tre skriftlige prøver var beskrevet som følger:
- »1. Prøve på det officielle fællesskabssprog, som ansøgeren har indgående kendskab til, bestående af en teoretisk del om beslutningsmetoder og -teknikker (statistik, operationsstudier, økonometri) og en praktisk del (case-study) eventuelt i form af et spørgeskema, til bedømmelse af ansøgerens faglige viden om problemanalyse med henblik på udarbejdelse af et fuldstændigt program.
 2. Prøve på samme sprog om et emne, der vedrører de i afsnit II beskrevne opgaver, til bedømmelse af ansøgerens faglige viden.
 3. Kort skriftlig fremstilling på et andet officielt fællessprog efter ansøgerens valg om et alment emne til bedømmelse af ansøgerens evne til at udtrykke sig skriftligt på et andet sprog.«
- 5 Endelig var det i afsnit IV b), »adgang til de mundtlige prøver«, præciseret, at
- »for at få adgang til de mundtlige prøver skal ansøgerne have opnået mindst 24 point ud af 40 for skriftlig prøve nr. 1, 18 point ud af 30 for skriftlig prøve nr. 2 og 12 point ud af 20 for skriftlig prøve nr. 3.«
- 6 Udvælgelseskomitéen fandt sagsøgerens kvalifikationsbeviser tilfredsstillende og gav ham derfor adgang til de skriftlige prøver, som han aflagde den 16. marts 1989. Det fremgår af den rapport, udvælgelseskomitéen fremsendte til ansættelsesmyndigheden den 6. juli 1989, at prøverne fandt sted i Athen, Bruxelles, Firenze og Madrid. 336 ansøgere deltog i prøverne.

- 7 Besvarelsene blev rettet på følgende måde: Først blev den sproglige prøve (skriftlig prøve nr. 3) rettet; to tredjedele af ansøgerne bestod ikke denne prøve, og der var herefter kun omkring 100 ansøgere tilbage. Besvarelsene af de skriftlige prøver 1 og 2 blev principielt opdelt i to grupper. De prøver, der blev besvaret på engelsk, fransk og nederlandsk, blev rettet i denne affattelse, og de ansøgere, der opnåede det nødvendige antal points, fik adgang til de mundtlige prøver, der blev afholdt den 19., 20. og 21. juni 1989.
- 8 Med hensyn til de prøver, der blev besvaret på italiensk, herunder sagsøgerens, blev den første del af den skriftlige prøve 1 rettet fra italiensk. Den anden del af prøven samt den skriftlige prøve nr. 2 blev oversat og derefter rettet. På grundlag af resultaterne af de skriftlige prøver fik 28 ansøgere adgang til at deltage i de mundtlige prøver, som fandt sted den 5. og 6. juli 1989.
- 9 I begyndelsen af maj 1989 blev sagsøgeren, som i Rådet er ansvarlig for tekstbehandlingsprogrammet, rådspurgt vedrørende maskinskrivningen af udvælgelsesprøvens skriftlige prøver. Sagsøgeren kunne i forbindelse hermed på skærmen se flere af de italienske ansøgers besvarelser, herunder sin egen.
- 10 Ved skrivelse af 28. juni 1989 fra Rådets afdeling for ansættelser fik ansøgeren besked om, at udvælgelseskomitéen på grundlag af resultatet af de skriftlige prøver ikke havde givet ham adgang til de mundtlige prøver.
- 11 Ved skrivelse af samme dag gjorde sagsøgeren udvælgelseskomitéens formand opmærksom på »forskellige uregelmæssigheder i forbindelse med rettelsen« af de skriftlige besvarelser. Ved skrivelse af 29. juni 1989 forsikrede udvælgelseskomitéens formand sagsøgeren om, at reglerne om fortrolighed og forbud mod forskelsbehandling af ansøgerne var blevet nøje overholdt, og han anmodede ham om at gøre nærmere rede for de omstændigheder, der lå bag hans kritik.

Retsforhandlinger

- 12 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 22. august 1989, har V. Gallone herefter anlagt denne sag mod Rådet; sagen blev registreret under nr. 264/89.

- 13 Skriftvekslingen var endnu ikke afsluttet, da Domstolen (Tredje Afdeling) ved kendelse af 15. november 1989 i medfør af artikel 3, stk. 1, i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans henviste sag 264/89 til Retten, hvor den blev registreret under nr. T-132/89. Sagens skriftlige forberedelse har herefter fundet sted for Retten.
- 14 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.
- 15 Den mundtlige forhandling fandt sted den 12. juli 1990, hvor parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede Rettens spørgsmål.
- 16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold;
 - der udpeges om fornødent en sagkyndig, som skal foretage en bedømmelse af, om de afviklede skriftlige prøver er i overensstemmelse med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og om de er relevante som grundlag for en vurdering af en systemplanlæggeres kvalifikationer;
 - annullation af den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/A/281 (88/C 142/09) eller i hvert fald af udvælgelseskomitéens beslutning om ikke at give sagsøgeren adgang til de mundtlige prøver;
 - sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 17 Rådet har nedlagt følgende påstande:
- frifindelse;

— sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Realiteten

- 18 Til støtte for påstandene har sagsøgeren fremført tre anbringender, nemlig *at* princippet om god og sund forvaltningsskik er tilsidesat, *at* princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat, og *at* udvælgelsesprøven ikke er gennemført som angivet i meddelelsen. Efter Rettens opfattelse må anbringenderne behandles i omvendt rækkefølge.

Anbringendet om, at udvælgelsesprøven ikke er gennemført som angivet i meddelelsen

- 19 Anbringendet består af to dele. For det første har sagsøgeren anført, at beskrivelsen i meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke svarede til profilen for de stillinger, der skulle besættes, nemlig systemplanlæggere. Heroverfor har Rådet anført, at hvis sagsøgeren havde villet anfægte meddelelsen om udvælgelsesprøven, burde han have anfægtet den beslutning, hvorved ansættelsesmyndigheden fastlagde meddelelsens indhold.

- 20 I henhold til Domstolens praksis (domme af 11. marts 1986, Adams mod Kommissionen, 294/84, Sml. s. 977, af 8. marts 1988, Sergio m. fl. mod Kommissionen, 64/86, 71/86 til 73/86 og 78/86, Sml. s. 1399, og af 6. juli 1988, Agazzi Léonard mod Kommissionen, 181/87, Sml. s. 3823) kan en tjenestemand ikke til støtte for et søgsmål anlagt til prøvelse af en af en udvælgelseskomité truffet beslutning gøre gældende, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er behæftet med mangler, når han ikke rettidigt har anfægtet de dele af meddelelsen, der efter hans opfattelse indeholder et klagepunkt imod ham. Dette gælder dog ikke, hvis tjenestemanden påberåber sig mangler, hvis oprindelse kan findes i ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, men som er indtrådt ved afviklingen af udvælgelsesprøven.

- 21 I den foreliggende sag kan det fastslås, at den mangel, sagsøgeren har påberåbt sig, ikke er indtrådt ved afviklingen af udvælgelsesprøven. Den første del af anbringendet må derfor afvises.

- 22 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at selve prøverne hverken svarede til beskrivelsen (afsnit IV i meddelelsen om udvælgelsesprøven) eller til profilen for de stillinger, der skulle besættes (afsnit II i meddelelsen).
- 23 Til støtte herfor har sagsøgeren fremført et par eksempler og bl. a. anført,
- at ingen af spørgsmålene vedrørte problemanalyse, hvilket er i strid med afsnit IV a) 1 i meddelelsen;
 - at spørgsmålene vedrørende statistik, operationsstudier og økonometri udelukkende var af praktisk art, hvilket er i strid med afsnit IV a) 1 i meddelelsen;
 - at der blev stillet spørgsmål vedrørende programmering, selv om der ikke var tale om en udvælgelsesprøve for programmører, således som det var præciseret i meddelelsens afsnit II.
- 24 Ifølge sagsøgeren var der endvidere ikke den nødvendige sammenhæng mellem spørgsmålene og formålet med udvælgelsesprøven, og de var i for høj grad påvirket af den bisidder / sagkyndige, udvælgelseskomitéen havde udpeget. Sagsøgeren har tilføjet, at bisidderen ikke var systemanalytiker, men det eneste medlem af udvælgelseskomitéen, der var edb-uddannet. Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten om fornødent udpeger en sagkyndig, der skal tage stilling til, om de spørgsmål, der blev stillet under de skriftlige prøver, var i overensstemmelse med ikke alene meddelelsen om udvælgelsesprøven, men også de kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af en systemplanlæggers kvalifikationer.
- 25 Heroverfor har Rådet anført, at den omtvistede udvælgelsesprøve var den første, der blev afholdt med henblik på ansættelse af systemplanlæggere på universitetsniveau. Rådet er enig med sagsøgeren i, at en ansøger har en personlig interesse i, at prøverne ikke er af en sådan art, at de ikke svarer til det i meddelelsen angivne, men har bestridt, at det har begået en åbenbar fejl på det punkt. For så vidt angår de eksempler, sagsøgeren har anført, har Rådet fastholdt, at det første spørgsmål i anden del af den skriftlige prøve 1 klart havde relation til problemanalyse, at kendskab til en teori kan efterprøves enten via spørgsmål, der vedrører selve teorien, eller via spørgsmål, der vedrører dens anvendelse i praksis, og at en prøve, som har til formål at kontrollere en systemplanlæggers kundskaber, meget vel kan indeholde andre spørgsmål end spørgsmål vedrørende problemanalyse.

- 26 Til sagsøgerens bemærkning om, at bisidderen havde for stor indflydelse, har Rådet anført, at udvælgelseskomitéens kompetence blev sikret derved, at en af komitéens medlemmer var systemplanlægger, og at der endvidere medvirkede en bisidder. Endvidere må ansættelse af tjenestemænd i kategori A i Rådets Generalsekretariat gennemføres ud fra mere omfattende hensyn end teknisk sagkundskab.
- 27 Indledningsvis bemærkes, at det væsentligste formål med meddelelsen om udvælgelsesprøven er at give ansøgerne så nøjagtige oplysninger som muligt om arten af de betingelser, der stilles for at beklæde den stilling, der skal besættes, for at sætte dem i stand til at afgøre, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning. Ansættelsesmyndigheden har en udstrakt skønsfrihed ved fastsættelsen af de kvalifikationskriterier, som er afgørende for de stillinger, der skal besættes, og følgelig ved fastsættelsen af betingelserne for udvælgelsesprøven, der skal ske i henhold til disse kriterier og i tjenestens interesse. Også udvælgelseskomitéen har et vidt skøn med hensyn til de nærmere bestemmelser for og det detaljerede indhold af prøverne i en udvælgelsesprøve. Retten kan kun efterprøve de nærmere bestemmelser for en prøves forløb i det omfang, det er nødvendigt for at sikre ligebehandling af ansøgerne og objektivitet i valget mellem disse. Det tilkommer heller ikke Retten at efterprøve det detaljerede indhold af en prøve, medmindre det går ud over den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte ramme eller ikke er i overensstemmelse med formålet med prøven eller udvælgelsesprøven (jf. Domstolens domme af 16. oktober 1975, Deboeck mod Kommissionen, 90/74, Sml. s. 1123, af 28. juni 1979, Anselme mod Kommissionen, 255/78, Sml. s. 2323, af 1. oktober 1981, Guglielmi mod Parlamentet, 268/80, Sml. s. 2295, af 18. februar 1982, Ruske mod Kommissionen, 67/81, Sml. s. 661, af 14. juli 1983, Detti mod Domstolen, 144/82, Sml. s. 2421, af 9. februar 1984, Fabius mod Kommissionen, 39/83, Sml. s. 627, af 16. juni 1987, Kolivas mod Kommissionen, 40/86, Sml. s. 2643, af 8. marts 1988, Sergio m. fl., 64/86, 71/86 til 73/86 og 78/86, jf. ovenfor, og af 24. marts 1988, Goossens mod Kommissionen, 228/86, Sml. s. 1819).
- 28 For så vidt angår bisidderens rolle og indflydelse bemærkes, at en udvælgelseskomité kan benytte bisiddere i alle tilfælde, hvor den finder det fornødent. Arbejdet foregår forskriftsmæssigt, når rettelsesmetoderne ikke er forskellige fra ansøger til ansøger, og når udvælgelseskomitéen har det afgørende ord (jf. Domstolens domme af 16. oktober 1975, Deboeck, 90/74, jf. ovenfor, af 26. oktober 1978, Agnessens mod Kommissionen, 122/77, Sml. s. 2085, og af 16. juni 1987, Kolivas, 40/86, jf. ovenfor).

- 29 Det må herefter fastslås, at sagsøgerens klagepunkter ikke giver grundlag for at antage, at den omtvistede udvælgelsesprøve er afviklet på en sådan måde, at de grænser for udvælgelseskomitéens skøn, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten og i Domstolens praksis, er overskredet. Den anden del af dette anbringende må derfor afvises.

Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling

- 30 Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren fremført to klagepunkter. Han har for det første anført, at det er udtryk for forskelsbehandling, at besvarelserne på rettelsestidspunktet behandles forskelligt alt efter ansøgerens sprog:

— dels fordi der ikke var garanti for, at de oversættelser, der fremsendtes til udvælgelseskomitéen, var i overensstemmelse med de originale besvarelser,

— dels fordi det tidsrum, der forløb mellem rettelsen af de skriftlige besvarelser og afviklingen af de mundtlige prøver, som fandt sted i perioderne 19.-21. juni og derefter 5.-6. juli 1989, gav ansøgere fra den anden gruppe mulighed for at udnytte den første gruppes erfaringer.

- 31 Sagsøgeren har for det andet anført, at hans besvarelse af den anden skriftlige prøve, som han har set på skærmen, var lige så god som de besvarelser, der var indgivet af andre italiensksprogede ansøgere, der fik adgang til de mundtlige prøver, og som sagsøgeren også har kunnet se på skærmen.

- 32 Som svar på sagsøgerens første argument har Rådet anført, at i det omfang besvarelserne indeholdt matematiske formler eller edb-skemaer, rådede udvælgelseskomitéens medlemmer og bisidderne ikke alene over oversættelsen, men også over en fotokopi af den originale besvarelse. I øvrigt havde de altid i tvivlstilfælde mulighed for at henholde sig til de fotokopier af de originale besvarelser, som de havde til deres rådighed.

- 33 For så vidt angår sagsøgerens andet argument har Rådet forklaret, at den procedure, der var nødvendig ved rettelsen af besvarelserne på de forskellige sprog, be-

tød, at der gik en vis tid mellem det tidspunkt, da den sagkyndige rettede besvarelsenerne, og udvælgelseskomitéen bedømte dem. Udvalgelseskomitéen meddelte administrationen resultaterne af de skriftlige prøver, så snart de forelå, nemlig den 29. maj 1989 for den første gruppes vedkommende og den 26. juni 1989 for den anden gruppe. Ansøgerne fra den første gruppe kunne således indkaldes til den mundtlige prøve tidligere end ansøgerne fra den anden gruppe. Under alle omstændigheder ville en udvælgelseskomité ikke have kunnet eksaminere alle ansøgerne på én dag. Ifølge Rådet er der intet, der peger i retning af, at den påtalte tidsforskydning har medført, at besvarelsenerne er blevet bedømt forskelligt eller forskelsbehandlende, eller at ansøgerne fra den anden gruppe, herunder sagsøgeren, har været bedre stillet.

34 Med hensyn til sagsøgerens tredje argument har Rådet anført, at sagsøgeren har oplyst, at de besvarelser, han har set på skærmen, vedrørte den anden skriftlige prøve. Udvalgelseskomitéen har ikke bedømt denne prøve for sagsøgerens vedkommende, idet det resultat, han opnåede i den første skriftlige prøve, allerede havde medført, at han blev udelukket fra udvælgelsesprøven, idet hver enkelt prøve skal bestås. Under alle omstændigheder svarer det antal points, de øvrige italiensksprogede ansøgere opnåede, til de karakterer, samtlige ansøgere i gennemsnit opnåede i den første skriftlige prøve.

35 Hertil bemærkes, at selv om lighedsprincippet er et grundlæggende princip ved afviklingen af en udvælgelsesprøve (jf. Domstolens dom af 27. oktober 1976, Prais mod Rådet, 130/75, Sml. s. 1589), er det indlysende, at en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse, der som den foreliggende prøve står åben for ansøgere fra alle medlemsstaterne, ikke ville kunne afvikles i overensstemmelse med ovennævnte princip, medmindre de medlemmer af udvælgelseskomitéen og bisiddere, som ikke behersker visse ansøgers sprog, råder over en oversættelse af besvarelsenerne. Den omstændighed alene, at visse besvarelser oversættes inden de bedømmes, er ikke i sig selv udtryk for forskelsbehandling af ansøgerne. I den foreliggende sag findes sagsøgeren ikke at have ført bevis for, at oversættelsen af besvarelsenerne har påført de italiensksprogede ansøgere en konkret skade, og slet ikke ham selv. Dette første argument må derfor afvises.

36 For så vidt angår sagsøgerens argument vedrørende intervallet mellem datoerne for de mundtlige prøver bemærkes, at selv om lighedsprincippet tilsiger, at datoen for de skriftlige prøver skal være den samme for alle ansøgerne (ovennævnte dom af 27. oktober 1976, Prais, 130/75), kan der ikke opstilles en sådan betingelse for de mundtlige prøvers vedkommende, idet de i sagens natur ikke kan finde sted samtidig for alle ansøgerne og i øvrigt ikke nødvendigvis har samme indhold for alle

ansøgers vedkommende. I den foreliggende sag findes intervallet mellem rettelsen af de skriftlige besvarelser og afviklingen af de mundtlige prøver ikke at have været for stort. Endvidere var det, ifølge det af sagsøgeren anførte, ansøgere med andre sprog end engelsk, fransk og nederlandsk, herunder også sagsøgeren selv, som var bedre stillet, idet de eventuelt har kunnet udnytte andre ansøgers erfaringer. Endelig bemærkes, at da sagsøgeren blev udelukket efter de skriftlige prøver, har han ingen retlig interesse i at påberåbe sig dette argument, som følgelig vil være at afvise.

37 Med hensyn til sagsøgerens argument om, at hans besvarelse af den skriftlige prøve nr. 2 var lige så god som andre ansøgers besvarelser, som han har kunnet se på skærmen, bemærkes blot, at sagsøgeren blev udelukket efter de skriftlige prøver, fordi han ikke bestod den første skriftlige prøve, og derfor ikke har en retlig interesse i at påberåbe sig dette argument.

38 Det andet argument vil herefter være at afvise.

Tilsidesættelse af princippet om god og sund forvaltningsskik

39 Sagsøgeren har anført, at Rådet i forbindelse med det interne arbejde med at maskinskrive og rette prøverne ikke har truffet nogen foranstaltninger for at forhindre, at en intern ansøger, som har adgang til tekstbehandlingssystemet, kunne få kendskab til de øvrige ansøgers besvarelser, sammenligne dem med sin egen og foretage ændringer i sine egne eller de øvrige ansøgers besvarelser. En sådan mangel på forholdsregler, herunder med hensyn til besvarelsernes fortrolighed, har på afgørende måde påvirket objektiviteten med hensyn til udvælgelsesprøven, som derfor uden videre bliver ugyldig.

40 Under den mundtlige forhandling indrømmede Rådet, at der var problemer i forbindelse med rettelsen af de skriftlige besvarelser i udvælgelsesprøven, der er den første, Rådet har afholdt med henblik på ansættelse af systemplanlæggere på universitetsniveau. Rådet har dog hævdet, at besvarelserne er blevet gennemlæst og sammenlignet under hele proceduren, at de er blevet behandlet anonymt, hvorfor ansøgerne er de eneste, som kan have genkendt dem. Ifølge Rådet har sagsøgeren med sin adfærd selv overtrådt vedtægtens artikel 14, som bestemmer, at såfremt en tjenestemand skal tage stilling til et anliggende, i hvis behandling han har en personlig interesse, skal han underrette ansættelsesmyndigheden herom. Under alle

omstændigheder bestod sagsøgeren ikke den skriftlige prøve 1, som blev rettet uden at være blevet oversat; da hver enkelt prøve skal bestås for sig, skulle sagsøgeren udelukkes, uanset hvorledes den skriftlige prøve 2 er blevet rettet.

- 41 Det må imidlertid fremhæves, at Rådet som bilag til svarskriftet har vedlagt to redegørelser fra udvælgelseskomitéen; i den ene, nemlig den supplerende redegørelse af 26. oktober 1989, giver udvælgelseskomitéen udtryk for »alvorlige betænkeligheder« med hensyn til dens arbejdes fortrolighed og anmoder ansættelsesmyndigheden om at indlede en undersøgelse vedrørende de omstændigheder, der førte til søgsmålet, og at træffe enhver foranstaltning, der kan afhjælpe de konstaterede mangler og undladelser. Sagsøgeren har henvist hertil i replikken.
- 42 Retten kan kun beklage, at sagsøgeren som intern ansøger til en ekstern, almindelig udvælgelsesprøve har haft adgang til sin egen besvarelse af en skriftlig prøve, og endda også til andre ansøgers besvarelser. For at kunne få medhold må sagsøgeren imidlertid enten føre bevis for, at hans individuelle interesser konkret er blevet krænket, eller godtgøre, at han har en objektiv interesse i, at hele udvælgelsesprøven — eller i det mindste alle de skriftlige og mundtlige prøver — annulleres som følge af, at der er sket en grov og åbenbar tilsidesættelse af princippet om god og sund forvaltningsskik, og alle ansøgers rettigheder derved er blevet krænket.
- 43 Som ovenfor nævnt blev sagsøgeren udelukket efter de skriftlige prøver, idet han ikke bestod den skriftlige prøve 1. Interne ansøgere kan ikke antages at have haft adgang til besvarelserne af denne prøve, og sagsøgeren har ikke bevist, at hans besvarelse er blevet ændret efter prøvens afvikling. Han kan således ikke med føje påberåbe sig, at hans individuelle interesser er blevet krænket.
- 44 For så vidt angår den hævdede objektive interesse i, at udvælgelsesprøven annulleres, må det fremhæves, at sagsøgeren, som var den eneste, der var klar over, at interne ansøgere kunne manipulere med besvarelserne, hverken fandt det fornødent eller presserende at gøre sine overordnede opmærksom herpå. Da sagsøgeren ikke reagerede i rette tid, er det upassende, at han nu — til skade for de ansøgere, der har bestået — nedlægger påstand om annullation af hele udvælgelsesprøven.

Retten skal beklage det skete, men finder under de givne omstændigheder ikke, at tilsidesættelsen af princippet om god forvaltningsskik er så grov, at udvælgelsesprøven må annulleres. Dette anbringende må derfor også afvises.

- 45 Sagsøgte vil herefter være at frifinde.

Sagens omkostninger

- 46 Ifølge artikel 69, stk. 2, i Domstolens procesreglement, der med de fornødne ændringer finder anvendelse på Retten i medfør af artikel 11, stk. 3, i Rådets ovennævnte afgørelse af 24. oktober 1988, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. I henhold til nævnte procesreglements artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Edward

Schintgen

García-Valdecasas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. oktober 1990.

H. Jung
Justitssekretær

R. Schintgen
Afdelingsformand